

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Вільне Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на рой вулиці. Причард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

НАЙГОЛОВНІШЕ ЗАВДАННЯ -- ЗВОЮВАТИ ЗНЕСЛАВЛЕНУ 98 СЕКЦІЮ

Суддя апеляційного суду в Торонто згодився випустити на тимчасову волю вісьмох засуджених провідників комуністичної партії, якщо буде зложено по \$20,000 за кожного. Це значить, що треба скласти заповну на \$160,000, щоб вибрати засуджених комуністів на волю — на короткий час, бо як доносить телеграма, справа їх буде розглядатися з апеляційному суді з початком нового року.

Значить, від часу засуду на голову кожного засудженого товариша піднесено "вартість" на п'ять тисяч доларів. До суду кожний з них був на волі за кавією \$15,000, зараз тимчасова воля оцінена кожного з них в \$20,000. Прокуратор Седжвік навіть цьому протривався, переконуючи суддю, що "НЕМАЄ НИЯКОГО СПОСОБУ ДІСТАТИ ЦИХ ЛЮДЕЙ НАЗАД З НИЯКОЇ ДЕРЖАВИ, ДО ЯКОЇ ВОНИ МОЖУТЬ ВИХАТИ".

"ЧИ ВИ ДУЖЕ Б ЖАДУВАЛИ, ЯК БИ ВОНИ НИКОЛИ НЕ ВЕРНУЛИ?" — запитав суддю у відповідь прокуратора.

Як пересторога прокуратора, так і відповідь судді — кожне з них по своєму багато нам говорять. Прокуратор Седжвік, як бачимо, чоловік "універсального" переконання. Його жак збирає на саму згадку, що ці люди можуть зигнорувати кавією, вихати до іншої країни й тим самим висмикнутися з під влади його "ласкавих" рук, що її дала йому 98-ма секція. Прокуратора збирає жак, що ці "небезпечні" люде можуть вихати в іншу країну, яка не зрозуміє, яку загрозу вони її несуть і поличити їх на волі. Цим вона, ця "незгодадана" країна, принесе подвійну шкоду: поличити на волі таких "небезпечних конспіратив" чим, без сумніву, нанесе велику шкоду демократії взагалі; поличивши їх на волі, нанесе ця країна пляму канадській "демократії", яка ніяк не може погодитися з думкою, що с ще десь на світі "демократичніша" "демократія" за канадську.

Суддя Мюлок дещо іншої думки: він не дбає, що ці "небезпечні конспіратори" та "змовники" можуть втікти з Канади. Він, підписавши їм по п'ять тисяч доларів на голову, каже: втічте — тільки й шкоди. Залишитися нам \$160,000 й вісьмома комуністами в Канаді буде менше. А що вони робитимуть з тій іншої країни, це йому байдуже. Там є своя поліція й свої судді, то нехай з ними дають собі раду.

Та зовсім інакше дивляться на справу засуджені комуністи й зовсім інакше позиваються на справу всі робітники, незалежні фармери, всі, хто дорожить хоч тими свободами, що їх трудящі Канади виборили, а які зараз зазнали першого удару 98-ої.

Засуджені комуністи нікуди не втічуть, нікуди не відуть. Бо 13 листопада засуджено не самих їх — засуджено цілу комуністичну партію, засуджено всі ті свободи, що їх до цього часу мало робітництво Канади — це свободу слова, преси, зборів й організацій. 98-ма секція забрала їхнє місце. Капіталісти, хіня влада витягнули її з книги своїх законів і сказали: всім, всім, всім, хто поважатися агітувати проти голодового бюджету Бенета, проти знижки заробітної платні, проти кемпів примусової праці; хто буде домагається праці, або хліба, права організуватися, боротися — до того буде застосована 98-ма секція, чи то до одиниць, чи до організації з тисячним членством. За матеріалом зголошуйтеся до нас, сказав аторнер дженерал 14 листопада в Торонто до всіх прокураторів Канади.

98-ма секція з канадської "демократії" — це оте "ТАБУ" поганських народів океанських островів, це намордник, що його почала вже капіталістична класа настромлювати на передові робітничі організації та на їхніх провідників.

Тому даремні побоювання торонтського прокуратора, що апушених за кавією товариші можуть вихати з Канади, як також даремні бажання судді, що коли б вони вихали, то жалувати за ними нема потреби — кажемо, даремні бажання, бо засуджені товариші нікуди не відуть. Сама 98-ма секція закону каже їм залишатися в Канаді разом з канадським пролетаріатом і ЧИ ТО НА ВОЛІ, ЧИ В ТЮРМІ — БУТИ ЙОГО ПРОВІДНИКАМИ ЗААЗ ЗА ПОВАЛЕННЯ ШЕЇ ГАНЕБНОЇ СЕКЦІЇ!

98-ма секція кримінального закону — це той найбільший ворог трудящих мас, їхніх організацій — політичних, трейд-юніонів, культурно-освітніх і інших, проти якого всі трудящі, всі галузі їхніх організацій, повинні об'єднати свій фронт і цілою силою вдарити по нєму й змести його з книг канадських законів.

Канадська Робітнича Оборонча Ліга започаткувала всереве кампанію за відкинення цієї точки закону й за звільнення вісьмох засуджених на довгі роки комуністів. Зараз в Канаді творяться й поширюються конференції об'єднаного фронту для боротьби проти 98-ої секції. Як свідчить торонтська конференція, про яку писали ми в минулому числі "УРВ", як свідчить допис в іншійшому числі про започаткування роботи в Монреалі — кампанія проти 98-ої секції починає захоплювати широкі маси трудящих і візьомдухних людей Канади.

Негайно повинні відступитися всі міста й місточки цілої Канади, передові організації, конференції, що були створені для збирання підписів під законопроектом "Робітничих Прав і Проти-депортації", які в багатьох місцевостях позавмирані, повинні

віджити, заговорити до всіх робітничих і фармерських організацій, згуртувати їх до об'єднаного наступу на 98-му секції й за звільнення засуджених провідників робітничої класи. Резолюцію, зміст якої у двох мовах вміщено було в минулому числі "УРВ", повинні ухвалити всі робітничі організації по всіх місцевостях Канади та заслати до прем'єра міністрів, а копію до торонтської конференції.

Одночасно змістити збирання підписів під законопроектом "Робітничих Прав і Проти-депортації", підсумувати всі заповнені листи й заслати до всереве офісу КРОЛ.

За всю цю роботу взятися негайно по ударному, зтягнути до неї найширші маси. Наші масові організації повинні в цій кампанії виказати справжній більшовицький темп разом з робітниками інших національностей — щоб звільнення тимчасово на волю товаришів в Торонто не допустити до закнення знову — ШОБ ВЕРНУТИ ІХ НАЗАД РОБІТНИЧІ КЛАСИ КАНАДИ, ЯК П СПРАВЖНІХ БОЙОВИХ ПРОВІДНИКІВ!

ІДЬТЕ НА ПРОВІНЦІОНАЛЬНІ З'ІЗДИ ТУРФДІМ ДО САСКАТУНУ Й ЕДМОНТОНУ

Цього місяця відбудеться два важливі з'їзди ТУРФДім: в Саскатуні 17—19 грудня й в Едмонтоні 24—26 грудня. З'їзди збираються у важливу хвилу наступу капіталістичної класи на фронт робітництва й незалежного фармерства, в хвилу зміцнення класового терору у всіх його формах — в арештуваннях і засудженнях робітників, в наїздах поліції на приміщення робітничих організацій та залякуваннях.

Цей наступ капіталістичної класи на робітництво широко використовують збанкрутовані лідери жовтоблагитних таборів, поширюючи між українськими робітниками та фермерами різні брехні, на які вони такі здібні, бо насобачилися за останніх кількадесять літ, головню від часу Жовтневої революції та від часу провалу своєї продажно-ї політики з "власною державою".

Беручи участь в самому наступі на робітничу класу разом з іншими "агентами" капіталістичної класи, ці жовтоблагитні чурі капіталу особливо увагу звертають на українські робітничо-фармерські організації, як на свого директнього противника (наші організації перешкоджають їм обдурювати українських робітників та фермерів) і на припорочення капіталістів Канади, які уважають наші організації важливою організованою частиною передової фаланги канадського робітництва.

Жовтоблагитні політичні спекуланти вживають всяких засобів боротьби проти визвольних змагань трудящих — від брудного доносу до поліції аж до залізної штаби, пам'ятаючи, що вони мають за собою певну охорону, як це вже доказали події за останній рік. Але зараз, по засуді вісьмох комуністичних провідників в Торонто, головню стан будинків, Студентський Інститут в Едмонтоні й т. ін. Секція Молоді, її організаційний стан, наша преса — це питання важливі, їх треба обговорити, висвітлити всі недостачі порядком гострої самокритики, щоб виправити всі хибні в дальшій роботі.

З'їзди повинні поставити своїм гаслом — менше паперових резолюцій, а більше діла! Загална лінія для наших організацій є витичена в тезах і резолюціях Дванадцятого З'їзду. Провінціональні з'їзди повинні постановити своїм завданням — переведення цих резолюцій в життя!

Ідьте на провінціональні з'їзди ТУРФДім до Саскатуну та Едмонтону! Всі відділи засилайте своїх делегатів! Братні організації засилайте своїх представників! Зробіть ці з'їзди справжнім висловом домагань українських і загальних робітників та незалежних фармерів Західної Канади!

Волицев.

Політика Миру й Політика Війни

Стаття "Права", центрального органу Всесоюзної Комуністичної Партії про заті японських і міжнародних імперіалістів в Китаю.

Паризька біржа привітала сесію ради Ліги Націй підвищенням курсів акцій металургійних підприємств і підвищенням ціни на сталь. Чикагська біржа відзначила зліт імперіалістів у Парижі підвищенням ціни на пшеницю. Фінансові тузи виставили цим самим своє певне ставлення до чергового збіговиська жевевських "миротворців", що обрали Париж за місце для "розв'язання" японсько-китайського конфлікту. Від паризької сесії імперіалісти сподіваються не зміцнення миру, — вони зовсім не такі наївні, — а утворення "воєної кооптуктури", на яку сподіваються. Паризька сесія ради Ліги Націй і є великий крок до готування нової світової війни. Біржа марно не тратить своїх симпатій.

Ліга Націй відіграла величезну роль у окупації Манджурії японським імперіалізмом. Тепер її завданням є узаконити відлив Манджурії від решти Китаю, однаково під яким прикриттям це зробить. Час, що пройшов між останньою Жевевською сесією та Паризькою, японський імперіалізм використав, щоб цілком захопити Північну Манджурію. Цікар взято з безпосереднього підтримкою Ліги Націй. Уся жевевська установка тепер заходила на опрацювання для поділу Китаю. Не випадково також представник Сполучених Держав Дос бере таку велику участь у всьому, що відбувається тепер у Парижі. Дос є, на думку паризької та ню-йорської преси, один з авторів проектів "розв'язання" манджурського питання.

Дос прибув до Парижу як оборонець інтересів американського капіталу, як наглядяч за тим, щоб американському імперіалізму забезпечена була найбільша частина здобичі під час розподілу Китаю. Але Дос має й інше доручення — не зв'язувати волю дій американської дипломатії в майбутньому. Історія японсько-американських стосунків знає чимало компромісів. Але жкий з них хоча б найменшою мірою усунув японсько-американські противенства в Китаї і в басейні Тихого океану? Компроміс Доса — Манудайри не тільки не усуває проблеми війни за геґемонію на Тихому океані, а є великий етап у готуванні до імперіалістичної війни за новий переділ світу.

Рабовласників, що з'їхалися до Парижу, об'єднує їхня нена-

висть до РСРП і прагнення використати манджурський конфлікт, щоб утворити воєнну провокаційну сітку проти Радянського Союзу. На цій основі імперіалісти й зокрема Сполучені Держави, звісно, можуть знайти спільну мову з імперіалістичною Японією. Американський імперіалізм вітає би антирадянські інтриги Японії з багатьох міркувань, головне з яких це — бажання погіршити позицію Японії на західному узбережжі Тихого океану, загострити японсько-радянські стосунки. У роботі Паризької сесії Ліги Націй антирадянські плани посідають, безперечно, чільне місце. Частинною антирадянського плану є сироба Ліги Націй приховати поділ Китаю та свою політику протезування японському імперіалізму тим, що в Китаї, мовляв, панує "анархія", а Японія цильнує "ладу".

Ці послання на "анархія", до якої нібито захоочує РСРП, як і всі провокаційні чутки про допомогу, яку нібито дає Радянський Союз китайським генералам, мають виставити Радянський Союз, як винуватця манджурських подій, покласти на нього відповідальність за вешкеті японського імперіалізму в Китаї. Не зважаючи на вичерпні й до краю ясні заяви тов. Карахані й Лівінова та на численні спростування японських вигадок навіть чужоземними агентствами і воєнними аташе (жких важко запідозрити в будь-яких симпатіях до РСРП), провокаційна кампанія проти Радянського Союзу в Японії не припиняється. Але ж саме припинення її вимагала заява, яку зробив тов. Лівінов японському послові.

З цього погляду відповідь японського уряду засагує на те, щоб на ній докладніше снитися. Вирить чи не вічирить японський уряд "різним чуткам", — це не міняє справи, бо ці чутки й далі фабрикують та поширюють з прихильною участю керівних кол. Фабрикують ці мерзенні провокації свідомо, маючи на меті відвернути увагу від імперіалістичного розбещення японської воєничини в Манджурії й виправдати це розбещенство.

Заява японського посла не свідчить про те, що антирадянській провокаційній кампанії покладає край. Навпаки, висловлюючи якихось нових заяв, вона дає привід для дальших провокаційних вигадок, що можуть кінець-кінцем, тільки по-

шкодити радянсько-японським взаєминам.

Зокрема таким приводом є сироба японського посла провести аналогію між позицією РСРП і позицією Японії під час радянсько-китайського конфлікту 1929 р. Радянський уряд додержує політики невтручання, виходячи з суті своєї зовнішньої політики, що базується на боротьбі за мир, за поважання договорів і незалежності чужих держав. Політика японського імперіалізму базується на окупації чужої території, узурпації суверенних прав китайського народу, на політиці насильства. Мета виступу РСРП 1929 року була відновити пормальну діяльність Китайсько-Західної Залізничі. Мета ж японського імперіалізму в тому, щоб перетворити Манджурію на свою колонію.

Між радянсько-китайським конфліктом 1929 р. та японсько-китайським немає нічого спільного і послання японського посла на позицію японського уряду 1929 р. є тільки незграбна сироба подати справу так, ніби радянський уряд чинить "зобов'язаний" перед японськими імперіалістами.

Заява японського посла дає підставу певним колам не припинити своєї провокаційної кампанії проти Радянського Союзу під тим або іншим приводом.

Тверда політика миру радянського уряду є суть нашої зовнішньої політики, драма по імперіалісти не раз пробували спростувати Радянський Союз. Але ми гаразд розуміємо, що стан у Манджурії лишається, як і раніше, серйозний. І саме тому, що трудящі РСРП добре знають характер японської воєничини, вони не можуть задовольнитися тільки самим запевненнями. Японський уряд повинен підтвердити ділами свої заяви про мирлобність політику до РСРП і, насамперед, припинити ганебну провокаційну кампанію проти Радянського Союзу.

Нікому не секрет, що в Японії є певні кола, які прагнуть, щоб японсько-радянські взаємини ускладнилися. Саме оті кола найприхильніше сприймають антирадянські авантюри, саме оті кола якнайбільше співчувають антирадянським задукам світових імперіалістів. Адаже відомо, що ці кола орудуєть у Манджурії.

Політика РСРП — політика миру, але це не значить, що Радянський Союз не дасть відсілі спробам завдати шкоди інтересам соціалістичного будищівства. Нехай цього не забувають імперіалісти з Токіо, Парижу й Вашингтону.

КАМПАНИЯ ЗА ВІДКИНЕННЯМ 98 СЕКЦІЇ

Відкинення 98-ої секції кримінального закону стало ничі клячем цілої Канади як забезпечка розвитку руху робітничої класи й сприяння всєї поступової думки. В Монреалі цей голос вже чути й зроблено широкій пошук для розвитку руху по цій лінії.

Сформовано тимчасовий комітет, який репрезентує кілька інтернаціональних трейд-юніонів, як також людей поступової думки. Він започаткував перші кроки в цьому напрямі, видавши пошук за скликанням широкій конференції за відкинення 98-ої секції. Конференція ця має зібратися в неділю 20 листопада відбудеться великий мітинг в Монреалі, на якому було поверх 1,000 робітників, на якому дано звіт про суд над вісьмома комуністами в Торонто. Мітинг цей закличений ухваленням резолюції, якою затверджено звіт делегата, що репрезентував Монреал на Робітничому Трибуналі й якою запротестовано проти засуду-

лено розповсюдженням 25,000 листочок, в яких вказано, що 98-ма секція грозить свободі слова, преси, зборів і організацій.

Кампанію за збиранням підписів під законопроектом права робітникам організуватися в політичні й економічні організації, як також за відкиненням 98-ої секції, зміщено й тяждень для збирання підписів визначено від 14 грудня. Тиждень проголосила Канадська Робітнича Оборонча Ліга для того, щоб сконцентрувати всю свою енергію в збиранні підписів під цим законопроектом.

20 листопада відбувся великий мітинг в Монреалі, на якому було поверх 1,000 робітників, на якому дано звіт про суд над вісьмома комуністами в Торонто. Мітинг цей закличений ухваленням резолюції, якою затверджено звіт делегата, що репрезентував Монреал на Робітничому Трибуналі й якою запротестовано проти засуду-

вісьмох комуністичних провідників. Від того часу певне число масових організацій в Монреалі вислали телеграфічні протести проти засуду вісьмох комуністичних провідників до міністра юстиції й прем'єра Канади.

Канадська Робітнича Оборонча Ліга видала пошук до своїх афілійованих організацій, закликаючи їх збирати допоміговий фонд, що його встановлено для політичних зв'язів і їхніх родин. Пошук буде поширено на всі трейд-юніоні й інші робітничі організації, як також до таких людей, які симпатизують з оборонною діяльністю.

Всі робітничі й трейд-юніонні організації, як також всі люди поступової думки закликається підтримувати цю ініціативу кампанію — розвинути її у величезний протест проти 98-ої секції й за звільнення вісьмох комуністичних провідників. Але треба знати, що успіх цієї кампанії залежить від дальшого розвитку цього руху робітничої класи й всіх поступових людей.

Б. Гордон.